

Преводът на страницата е генериран чрез машинен превод [Връзка]. Машинните преводи могат да съдържат грешки, които да водят до нарушаване на яснотата и точността. Омбудсманът не поема отговорност за евентуални несъответствия. За най-надеждна и правно издържана информация направете справка с: изходната версия в английски препратката по-горе. За повече информация вижте нашата [езикова политика](#) и [политика за превода](#) [Връзка].

Решение на Европейския омбудсман за приключване на разследването по жалба 1339/2012/FOR срещу Европейската централна банка

Решение

Случай 1339/2012/FOR - Открит на 24/07/2012 - Решение от 01/02/2013 - Засегната институция Европейска централна банка (<p>Не е установено лошо администриране</p>) |

Жалбоподателят, неправителствената обсерватория „Корпоративна Европа“, твърди, че членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте е несъвместимо с независимостта, репутацията и почтеността на ЕЦБ. Тя заяви, че ЕЦБ следва да поиска от своя председател да се оттегли от групата.

Омбудсманът е разбрал жалбоподателя да твърди, че Групата на тридесетте е група по интереси, представляваща частни финансови интереси, и служи като лоби за подпомагане на тези частни финансови интереси. Той също така предложи групата да предостави на частните интереси платформа за лобиране пред ЕЦБ. Като доказателство жалбоподателят заяви, че: I) някои членове на Групата на тридесетте понастоящем работят или са работили за частни банки и инвестиционни дружества; II) финансирането на групата идва главно от частни банки и iii) целите на групата благоприятстват частните интереси.

След внимателен анализ на аргументите на жалбоподателя и становището на ЕЦБ омбудсманът отбеляза, че всъщност много членове на групата представляват публични органи, като например други централни банки. Освен това финансирането му е разнообразно и идва отчасти от публични органи. Що се отнася до целите на групата, омбудсманът установи, че наличните доказателства подкрепят становището, че групата е дискуссионен форум, а не група по интереси или лоби. Омбудсманът също така заяви, че по принцип е правилно и дори необходимо председателят на ЕЦБ да участва в подходящи дискуссионни форуми.

Така Омбудсманът отхвърли твърдението, че членството на председателя на ЕЦБ в групата е несъвместимо с независимостта, репутацията и почтеността на ЕЦБ и не констатира лошо управление от страна на ЕЦБ.

Омбудсманът отбеляза също така, че предвид първоначално недостатъчните отговори на ЕЦБ по отношение на жалбоподателя, последният правилно е изразил загриженост по въпроса. Накрая той направи две предложения. Първото е, че за да се гарантира прозрачност, ЕЦБ следва да включи на своя уебсайт информацията, че нейният председател е член на Групата на тридесетте. Второто е, че с оглед на по-голямата си видимост и отговорности ЕЦБ следва да предприеме стъпки за по-нататъшно повишаване на качеството на комуникацията си с обществеността.

Обстоятелства, предхождащи жалбата

1. Жалбоподателят, Обсерваторията на корпоративна Европа (СЕО) [1], се е свързал с Европейската централна банка (ЕЦБ) през 2011 г. и 2012 г. във връзка с членството на председателя на ЕЦБ в „Групата на тридесетте“ [2]. С оглед на тези контакти жалбоподателят е на мнение, че членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте е компрометирало независимостта на ЕЦБ. Той призова ЕЦБ да поиска от своя председател да се оттегли от Групата на тридесетте. Тъй като не е удовлетворен от отговорите, получени от ЕЦБ, жалбоподателят се обръща към омбудсмана. След като разгледа аргументите, представени от жалбоподателя, и отговорите, предоставени на жалбоподателя от ЕЦБ, омбудсманът започна проверка и поиска от ЕЦБ да представи становището си на омбудсмана.

Предмет на разследването

2. Жалбоподателят твърди, че членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте е несъвместимо с независимостта, репутацията и почтеността на ЕЦБ. Жалбоподателят заяви, че ЕЦБ следва да поиска от своя председател да се оттегли от Групата на тридесетте.

Запитването

3. Жалбоподателят беше представен на омбудсмана на 27 юни 2012 г. Омбудсманът започна проверка на 24 юли 2012 г. ЕЦБ представи становището си на 30 август 2012 г. Жалбоподателят представи становището си на 29 септември 2012 г.

Анализ и заключения на Омбудсмана

А. Упрекване, че членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте е несъвместимо с независимостта, репутацията и почтеността на ЕЦБ

Аргументи, представени на омбудсмана

4. Жалбоподателят твърди, че Групата на тридесетте е „лобиращо средство“, насочено към насърчаване на частните финансови интереси. Тя твърди, че целта на Групата на тридесетте е да повлияе на дебата относно регулирането на финансовия сектор в световен мащаб, като отправи препоръки към общностите, изготвящи политики в частния и публичния сектор. Поради това тя заключава, че членството в Групата на тридесетте е несъвместимо с длъжността председател на ЕЦБ.

5. Според жалбоподателя групата на тридесетте представлява важен интерфейс между частните банки и централните банки и че подобно споразумение позволява на някои от най-големите частни банки в света да упражняват влияние върху висшите ръководни кадри на най-важните централни банки в света, включително ЕЦБ. Жалбоподателят посочва, че членовете на Групата на тридесетте включват ръководители и съветници от големи частни финансови органи, като Morgan Stanley, JP Morgan Chase и BNP Paribas.

6. Тя добавя, че Групата на тридесетте подкрепя целите на „банковото лоби“ по различни въпроси.

7. По-нататък се твърди, че дейността и членството на Групата на тридесетте са непрозрачни. Жалбоподателят твърди, че няма начин обществеността да знае подробностите за участието на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте, тъй като заседанията на групата на тридесетте са поверителни.

8. Жалбоподателят твърди, че всеки председател на ЕЦБ трябва да гарантира, че не е под влиянието на финансово лоби и не е прикрепен към нито един форум или процес, които биха могли да застрашат неговата независимост или да доведат до конфликт на интереси. Тя добавя, че ЕЦБ е длъжна да гарантира, че нейният председател е независим и не е обременен от конфликт на интереси.

9. Жалбоподателят отбелязва, че изискванията за независимост и за липса на конфликт на интереси са посочени в:

- Кодекс за поведение на членовете на Управителния съвет („Кодекс за поведение“);
- Допълнителни етични критерии за членовете на Изпълнителния съвет; и
- Правилата за персонала на ЕЦБ, които съдържат етичната рамка.

10. Той добавя, че изискването ЕЦБ да остане независима е посочено в член 130 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), който гласи следното:

„При упражняването на правомощията и изпълнението на задачите и задълженията, възложени им с Договорите и Устава на ЕСЦБ [3] и на ЕЦБ, нито Европейската централна банка, нито национална централна банка, нито който и да е член на техните органи за вземане на решения търсят или приемат указания от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, от което и да е правителство на държава членка или от друг орган. Институциите, органите, службите или агенциите на Съюза и правителствата на държавите членки се задължават да спазват този принцип и да не се стремят да оказват влияние върху членовете на органите за вземане на решения на Европейската централна банка или на националните централни банки при изпълнението на техните задачи.“ (подчертаването е добавено)

11. Жалбоподателят твърди, че за да има смисъл този член, трябва да се прилагат предпазни мерки, включително гаранции, свързани с отношенията с представители на частни банки.

12. Жалбоподателят добавя, че член 3.5 от Кодекса за поведение гласи, че отношенията на членовете на Управителния съвет с групите по интереси се основават на подход, който е съвместим с тяхната независимост като членове на Управителния съвет и с принципа на почтеност. По-нататък жалбоподателят отбелязва, че ЕЦБ е назначила служител по етика, който да спазва Кодекса за поведение. ЕЦБ обаче информира жалбоподателя, че участието на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте не включва съвети от служителя по етика, нито консултации с Управителния съвет. ЕЦБ добави, че участието на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте е съвместимо с Кодекса за поведение, тъй като „диалогът и размяната на мнения с трети страни са съвместими със задълженията на член на Управителния съвет и с принципа на независимост, посочен в член 130 от ДФЕС“. Жалбоподателят заключава, че ЕЦБ не е предоставила анализ на Групата на тридесетте, нито на ролята на председателя на ЕЦБ в нея.

13. По-нататък жалбоподателят посочва, че в Допълнителния кодекс, който разглежда въпроса за поканите за заседания, в член 3 се посочва, че членовете на съвета следва да спазват особена предпазливост по отношение на „индивидуалните покани“. Допълнителният кодекс гласи, че членовете на Управителния съвет следва да се консултират със служителя по етика в случай на съмнение. Жалбоподателят твърди, че председателят на ЕЦБ очевидно не е провел такава консултация.

14. Жалбоподателят също така счита за уместно да добави, че президентът на ЕЦБ е работил за Goldman Sachs (инвестиционна банка).

15. Накрая жалбоподателят посочва, че макар ЕЦБ да е запозната с членството на своя председател в Групата на тридесетте, тя не разкрива тази информация на

обществеността в автобиографията на председателя на своя уебсайт.

Становище на ЕЦБ

16. В становището си, представено на омбудсмана, ЕЦБ твърди, че членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте е напълно съвместимо с независимостта, репутацията и почтеността на ЕЦБ и най-вече не води до конфликт на интереси. ЕЦБ обобщи позицията си, както следва. Първо, твърди се, че групата на тридесетте не е „лоби„или „група по интереси“. По-скоро според ЕЦБ Групата на тридесетте е форум за обмен на мнения по глобални икономически и финансови въпроси. Второ, ЕЦБ твърди, че е от съществено значение председателят на ЕЦБ да провежда редовни срещи и да обменя мнения с представители на високо равнище от публичния и частния сектор. Тези контакти са абсолютно необходими за правилното изпълнение на мандата на ЕЦБ, тъй като те предоставят изключително ценен източник на информация от първа ръка за развитието на световната икономическа и финансова среда, в която ЕЦБ функционира. По този начин те позволяват на ЕЦБ да развие информирано виждане за тази среда. Тези контакти също така предоставят на ЕЦБ канал за съобщаване на нейните политически мерки. Трето, той твърди, че членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте съответства изцяло на строгите етични стандарти, приложими за членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ. С оглед на горепосочените три причини ЕЦБ заключи, че твърденията на жалбоподателя са неоснователни.

17. След това ЕЦБ обяснява подробно позицията си. Той описва това, което счита за естеството на Групата на тридесетте. Той дава подробно обяснение на ролята и функцията на Групата на тридесетте, нейната цел и членство.

18. Първо, що се отнася до целта, структурата и управлението, ЕЦБ посочва, че Групата на тридесетте е частна, публично известна международна организация с нестопанска цел, основана през 1978 г., която има за цел да задълбочи разбирането на международните икономически и финансови въпроси, да проучи международните последици от решенията, взети в публичния и частния сектор, и да проучи възможностите за избор, с които разполагат специалистите на пазара и създателите на политики. Той се състои от високопоставени представители на частния и публичния сектор, включително няколко настоящи или бивши управители на централни банки, както и представители на академичните среди. Понастоящем групата се председателства от Жан-Клод Трише (бивш председател на ЕЦБ). Пълният списък на членовете на Групата на тридесетте е публикуван на уебсайта на Групата на тридесетте.

19. Официално Групата на тридесетте е комисия на юридическо лице, наречена „Консултативната група по международни икономически и парични въпроси“, която е регистрирана в Съединените щати като организация с нестопанска цел, освободена от данъци. Ежедневните решения относно дейността на Групата на тридесетте се вземат от изпълнителния директор след консултации със служителите на Групата на тридесетте, според случая. Решенията относно лидерството, членството и политиката се вземат от Съвета на настоятелите. Понастоящем настоятелите се състоят от председателя на

настоятелите и офицерите от Групата на тридесетте. Всички важни въпроси, засягащи членството и политиките на Групата на тридесетте, се разглеждат на пленарните заседания на групата два пъти годишно. Групата се подкрепя от различни източници: банки, небанкови корпорации, централни банки, физически лица, а за конкретни проекти — фондации. Настоящият списък на участниците е представен в приложение към годишния доклад на Групата на тридесетте .

20. По-нататък ЕЦБ отбелязва, че Групата на тридесетте издава публично достъпни доклади и организира редовни срещи и семинари, които достигат до по-широка аудитория. Основните му прояви са двете годишни пленарни заседания и международните банкови семинари. Повечето членове присъстват на пленарните заседания. Малък брой изтъкнати гости също участват в дискусиите на пленарните заседания. Някои теми са редовен фокус на вниманието на Групата на тридесетте. Обикновено се обсъждат международните икономически перспективи през следващите 12 до 24 месеца. Развитието на финансовите пазари, особено във времена на несигурност, също се превърна във фокусна точка. През 2010 г. и 2011 г. пленарните разисквания бяха съсредоточени върху възстановяването на икономиките след финансовата криза. На пленарните заседания бяха обсъдени причините и последиците от кризата, поуките, които трябва да бъдат извлечени, оставащите предизвикателства и въздействието на финансовите и регулаторните реформи върху банковия сектор. Пленарните заседания засегнаха и развитието на икономиките с възникващи пазари, проблемите, пред които е изправена международната парична система, геополитическите рискове и други актуални и навременни теми. Международните банкови семинари се провеждат едновременно с годишните срещи на МВФ и Световната банка. На тези семинари присъстват членове, както и нечленове, включително, *наред с другото* , много управители на централни банки, финансови министри и председатели на финансовия сектор. Всеки семинар включва презентации от представители на високо равнище от частния и публичния сектор по целия свят. Съответната информация относно дейностите на Групата на тридесетте, включително обсъжданите теми, както и ораторите на семинарите и участниците в пленарните заседания, може да бъде намерена в годишния доклад на групата „Тридесет“ [5] .

21. От изложеното по-горе следва, че Групата на тридесетте не е лоби или група по интереси, която би имала за цел да повлияе на всеки процес на вземане на решения по такъв начин, че да защитава частни интереси. Тя е по-скоро форум за просветен и откровен размисъл и дебат по въпроси от значение за икономическия и финансовия свят, с цел задълбочаване на разбирането на международните икономически и финансови въпроси.

22. По-нататък ЕЦБ подчертава, че председателят на ЕЦБ не е нито довереник, нито служител на Групата на тридесетте (както е описано по-горе, точка 19).

23. ЕЦБ посочва също така, че като член на Групата на тридесетте, председателят на ЕЦБ може да реши, при покана и без възнаграждение, да присъства на организирани от групата прояви. Тези събития дават възможност за обмен на мнения по глобални

икономически и финансови въпроси. Информацията относно тези прояви, като участниците и презентациите на пленарни заседания, семинари и проучвателни групи, е публично достъпна на уебсайта на Групата на тридесетте. Тези диалози предоставят, посочва ЕЦБ, полезна възможност не само да се разберат по-добре възгледите и възприятията на създателите на международни политики, участниците на пазара и академичните среди, но и да се обяснят мерките на политиката на ЕЦБ пред по-широка аудитория. За да се гарантира правилното изпълнение на мандата на ЕЦБ, създателите на политики на ЕЦБ трябва да бъдат информирани и да разберат развитието на световната икономическа и финансова среда. Следователно не е в противоречие с институционалната му роля председателят на ЕЦБ да се среща с представители на тази „обкръжаваща среда“ както от публичния, така и от частния сектор, за диалог и обмен на мнения. В същия дух ЕЦБ (съ) организира ежегодно няколко конференции, които обединяват хора от публичния и частния сектор, както и академичните среди. Това показва, че членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте не е несъвместимо с независимостта на ЕЦБ, а напротив, се вписва в условията на неговата позиция. ЕЦБ посочва също, че нейният председател е обвързан от принципа на независимост и задължението за професионална тайна, когато участва в такъв обмен на мнения или дебати.

24. ЕЦБ твърди, че членството на нейния председател в Групата на тридесетте не води до конфликт на интереси. То нито създава впечатление за такъв конфликт на интереси, нито нарушава разпоредбите на етичната рамка на ЕЦБ. Членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ са обвързани от всеобхватна етична рамка, определяща стандартите за почтеност и поведение. Тези стандарти отчитат особената отговорност на членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ да поддържат почтеността и репутацията на ЕЦБ и на ЕСЦБ като цяло. Те съдържат по-специално правила относно участието в конференции, приеми и културни прояви и относно конфликтите на интереси, както и правила за тяхното разкриване, които са в съответствие със стандартите, определени в Препоръката на Съвета на Европа относно кодексите за поведение на публичните служители и Препоръката на ОИСР относно насоки за управление на конфликтите на интереси в публичната служба. Първо, както вече беше обяснено, за правилното изпълнение на мандата на ЕЦБ е необходимо председателят на ЕЦБ редовно да обменя мнения с представители на световната икономическа и финансова среда, в която ЕЦБ функционира. Второ, както бе споменато по-горе, Групата на тридесетте не е група по интереси по смисъла на член 3.7 от Кодекса за поведение за членовете на Управителния съвет, а непартиен дискуссионен форум. Трето, членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте не му осигурява „всяка потенциална полза за себе си, за семейството си, за другите си роднини или за кръга от приятели и познати“. Следователно такова членство по дефиниция не може да доведе до какъвто и да било личен или личен интерес, а още по-малко до какъвто и да е конфликт или появата на конфликт на интереси.

25. С оглед на гореизложеното ЕЦБ заявява, че вярва, че предходната информация за Групата на тридесетте представлява достатъчно доказателство, че членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте не представлява нито очевиден, нито

действителен конфликт на интереси и не застрашава независимостта на председателя на ЕЦБ.

Забележки на жалбоподателя

26. Жалбоподателят представи следните забележки във връзка със становището на ЕЦБ.

27. Що се отнася до състава на Групата на тридесетте, жалбоподателят отбелязва, че макар ЕЦБ да твърди, че групата на тридесетте „не е лоби или група по интереси, а форум за обмен на мнения по глобални икономически и финансови въпроси“, тя признава, че Групата на тридесетте е съставена от представители на високо равнище от частния и публичния сектор и академичните среди. От 32-те настоящи редовни членове 12 работят за частни финансови институции. Други членове са преминали през „въртящата се врата“, работейки за частния сектор, а след това и за публичния сектор, или обратно.

28. Жалбоподателят подчертава също така, че важни решения по отношение на ръководството, членството и политиката на Групата на тридесетте се вземат от Съвета на настоятелите и от „служителите“ на Групата на тридесетте. В рамките на тази избрана група пет от осемте членове работят за частния финансов сектор.

29. Що се отнася до финансирането на Групата на тридесетте, жалбоподателят отбелязва, че въпреки че в становището на ЕЦБ се споменава въпросът, в него не се разглежда причината, поради която това може да представлява проблем. Въпреки че сумите, предоставени на Групата на тридесетте, не са оповестени, 45 от 79-те финансови вносители на Групата на тридесетте са финансови фирми или банкови лобисти. Жалбоподателят счита, че фактът, че групата на тридесетте зависи от финансирането от тези източници, показва, че групата на тридесетте е инициатива, насърчавана от частния финансов сектор.

30. Що се отнася до дейностите на Групата на тридесетте, жалбоподателят отбелязва, че групата на тридесетте провежда големи проучвания чрез работни групи, председателствани от управителен комитет. Жалбоподателят твърди, че тези проучвания дават политически съвети.

31. През последните четири години Групата на тридесетте публикува четири основни проучвания по ключови въпроси, свързани с международното финансово регулиране, а именно:

„Структурата на финансовия надзор“ (2008 г.) от Paul Volcker (група на тридесетте), Roger Ferguson (TIAA-CREF), Jacob Frenkel (AIG), Richard Debs (Morgan Stanley), Geoffrey Bell (Geoffrey Bell & co.), Arminio Fraga-Neto (Gavea Investimentos), E. Gerald Corrigan (Goldman Sachs), Gerd Häusler (Lazard International), Andrew Crockett (JPMorgan Chase), John Heimann (Институт за финансова стабилност), Jacques de Larosière (BNP Paribas), Stuart

Mackintosh (група на тридесетте).

„Реформа на Международния валутен фонд“ (2009 г.). Председател: Джейкъб Френкел (AIG). Редовни членове: Стенли Фишер (Израелска банка), Арминио Фрага Нето (Gavesa Investimentos), Петер Б. Кенен (професор), Гилермо Ортис (Банко де Мексико), Стюарт Макинтош (група от тридесет).

„Финансова реформа: рамка за финансова стабилност“ (2009 г.), Paul Volcker (група на тридесетте), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Tommaso Padoa-Schioppa (Promontory Financial Group), Stephen Thieke (RiskMetrics)

„Повишаване на финансовата стабилност и устойчивост“ (2010 г.). Председател: Roger Ferguson (TIAA-CREF), членове: цялото членство на Група на тридесетте

Жалбоподателят подчертава факта, че някои членове одобряват повечето от тези проучвания в качеството си на „представители“ на частния сектор.

32. След това жалбоподателят поставя въпрос относно ролята на централните банкери в Групата на тридесетте. Могат ли те наистина да бъдат свързани с това, което е „политически съвет“, подписан от някои от най-големите финансови корпорации в света?

33. В горния контекст, отбелязва жалбоподателят, повечето централни банкери посочват името си на ключови проучвания, изготвени от Групата на тридесетте „в техните индивидуални възможности“. Например, когато Групата на тридесетте публикува доклада си за МВФ през 2009 г., тогавашният председател на ЕЦБ Жан-Клод Трише подписа проучването в лично качество. Според жалбоподателя качеството на председател на ЕЦБ не може да бъде съчетано с одобряване на „политически документи“, които се пишат главно от представители на големи финансови корпорации, дори ако проучването съдържа официален отказ от отговорност. На практика голяма част от пресата не забелязва резервите, направени от централните банкери. Когато докладът за МВФ беше публикуван, той беше ясно приет от пресата като публикация „Група на тридесетте“ и като такъв документ, подкрепен от всички тридесет членове на Групата.

34. Жалбоподателят твърди, че в ключови политически дебати относно финансовото регулиране през последните две десетилетия, включително дебати относно клиринга и сетълмента на ценни книжа, относно извънборсовите деривати и относно използването на оценка на риска в международното банково регулиране, Групата на тридесетте е имала политика на подкрепа на саморегулирането и самоконтрола.

35. Например жалбоподателят посочва, че Групата на тридесетте е публикувала важен доклад, изготвен от представители на JPMorgan, BNP Paribas, Morgan Stanley и асоциацията на търговците на деривати ISDA, в който се отхвърля публичният надзор или регулиране и се подкрепя система за саморегулиране в областта на дериватите. Жалбоподателят посочва, че докладът на Групата на тридесетте, в който бяха представени аргументи относно причините, поради които правителствата не следва да

регулират този сектор, беше популяризиран като окончателен доклад за дериватите. Жалбоподателят добавя, че въпреки че при вътрешния дебат в Групата на тридесетте (Paul Volcker (Федерален резерв) и Brian Quinn (банка на Англия) беше изразено известен скептицизъм, беше постигнат компромис в рамките на групата. След това много от тридесетте членове на групата положиха съгласувани усилия, за да превърнат предложенията в реалност. JPMorgan направи свой собствен модел за оценка на риска свободно достъпен в изненадващ ход, за да покаже силен ангажимент на частния сектор към вътрешното управление на риска и лобисти от частния сектор, като Американската асоциация на банкерите, възприе предложенията на Групата на тридесетте. Докладът на Групата на тридесетте придобива по-голямо значение, когато няколко американски регулаторни агенции започнаха да го използват като авторитетен източник. След няколко години, според жалбоподателя, подходът на саморегулация и самоконтрол на Групата на тридесетте спечели над нейните критики.

36. Жалбоподателят твърди, че влиянието на Групата на тридесетте върху банковото регулиране в много отношения е подобно на нейното влияние върху регулирането на дериватите. Според жалбоподателя групата на тридесетте е определила условията на дебата относно начините за справяне със системния риск в рамките на международното банково регулиране. Според жалбоподателя групата на тридесетте е предложила саморегулирането и самоконтролът да се използват за оценка на риска. Според жалбоподателя работата на Групата на тридесетте е помогнала на частния сектор да намери допирни точки в дебата относно т.нар. споразумения Базел II. За разлика от процеса на извънборсовите деривати, битката за вътрешна оценка на риска не беше открита политическа битка, а се състоя в рамките на международни преговори, с малко обществен дебат. Въпреки това, доколкото е имало публичен дебат, Групата на тридесетте изиграва роля в него.

37. Според жалбоподателя тези два примера доказват, че Групата на тридесетте е много повече от мозъчен тръст. Жалбоподателят твърди, че тя е показала политическо предпочитание към саморегулиране и самоконтрол и е работила, за да ги утвърди като норма в глобалното финансово управление. Жалбоподателят на практика счита, че становището на ЕЦБ излага картина, която се основава на частична/непълна информация за самото естество на Групата на тридесетте. Според жалбоподателя ЕЦБ има тенденция да изобразява групата като неутрален орган, в който мъдреците обменят абстрактни теории. Според жалбоподателя това не е вярно. По-скоро според жалбоподателя Групата на тридесетте е клуб, който има амбицията да оформи дебата относно финансовото регулиране в световен мащаб, за да повлияе на резултатите.

38. Накратко, според жалбоподателя групата на тридесетте показва всички характеристики на „лоби група“: той се финансира от частни финансови корпорации, доминиран е от представители на до голяма степен същите корпорации (неговите публични фигури са предимно хора, представляващи финансови корпорации), неговата цел е да формулира политика и да влияе върху финансовото регулиране, а исторически е известно, че е заемала позиции, близки до позициите на финансовите корпорации. Той твърди, че може да се счита и за „група по интереси, или „елитен клуб“. Според

жалбоподателя това със сигурност не е „неутрален мозъчен тръст“.

39. Жалбоподателят твърди, че ако ЕЦБ беше предоставила описание на дейностите на председателя в Групата на тридесетте, това би могло да хвърли светлина по въпроса по начин, който не може да се направи при търсене на публично достъпна информация (ако се приеме, че ЕЦБ има достъп или може да получи достъп до тази подробна информация). Жалбоподателят обаче заявява, че информацията, която ЕЦБ предоставя в становището си на Омбудсмана, е с ограничена стойност. Жалбоподателят подчертава, че групата от тридесет заседания е затворена за обществеността. В резултат на това малко информация за вътрешното функциониране на групата може да бъде намерена в публичното пространство. Становището на ЕЦБ обаче не дава допълнителни подробности по отношение на това, което се случва по време на тридесетте семинара и срещите на Групата.

40. Жалбоподателят отбелязва, че ЕЦБ заявява, че нейният председател е обвързан от принципа на независимост и задължението за професионална тайна, когато участва в тридесет срещи и семинари на Групата. Това твърдение е невъзможно да бъде потвърдено, тъй като липсва информация за вътрешните процедури на Групата на тридесетте.

41. Жалбоподателят признава необходимостта председателят на ЕЦБ да бъде информиран и да поддържа връзка с други централни банкери и да обсъжда въпроси от значение за банките и финансовите институции. Изборът на околна среда и обстоятелства за такъв обмен на мнения обаче е от голямо значение. Фактът, че ЕЦБ организира конференции и семинари, не променя значението на членството в Групата на тридесетте.

42. Жалбоподателят отбелязва, че в по-ранно писмо ЕЦБ заявява, че „участието на г-н Драги в Групата на тридесетте се осъществява в лично качество, по покана„. Тя отбелязва, че това не се споменава в становището на ЕЦБ, което предполага, че да си член на Групата на тридесетте е „необходимо за правилното изпълнение на мандата на ЕЦБ“.

43. Що се отнася до етичните правила, жалбоподателят отбелязва, че омбудсманът е поискал от ЕЦБ да вземе предвид две отделни международни етични насоки. Като има предвид това, жалбоподателят отбелязва, че становището на ЕЦБ е забележително кратко и прави само три коментара: Първият коментар е: „За правилното изпълнение на мандата на ЕЦБ е необходимо председателят на ЕЦБ редовно да обменя мнения с представители на световната икономическа и финансова среда, в която ЕЦБ работи.“ В този контекст ЕЦБ се позовава на член 3.4 от Кодекса за поведение на членовете на Управителния съвет, който гласи: „Те могат обаче да приемат покани за конференции, приеми или културни събития и свързаните с тях развлечения, включително подходящо гостоприемство, ако участието им в събитието е съвместимо с изпълнението на задълженията им като членове на Управителния съвет. Във връзка с това те могат да приемат възстановяването от организаторите на пътните разноски и разходите за

настаняване, съизмерими с продължителността на техния ангажимент, освен когато организаторите са институции под техен надзор. По-специално членовете на Управителния съвет следва да се съобразяват с особената предпазливост по отношение на индивидуалните покани. Тези правила следва да се прилагат в еднаква степен за техните съпрузи или партньори, ако поканите са и за тях и ако участието им е в съответствие с международно приетите обичаи.“ ЕЦБ се позовава и на член 3 от Допълнителния етичен кодекс за членовете на Изпълнителния съвет на ЕЦБ. Тази статия относно „Приемане на покани“ гласи: „Членовете на Изпълнителния съвет, като имат предвид задължението си да спазват принципа на независимост и да избягват конфликт на интереси, могат да приемат покани за конференции, приеми или културни прояви и свързани с тях развлечения, включително подходящо гостоприемство, ако участието им в проявата е съвместимо с изпълнението на техните задължения или е в интерес на ЕЦБ. Във връзка с това те могат да приемат плащането от организаторите на пътни разходи и разходи за настаняване, съизмерими с продължителността на техния ангажимент. По-специално членовете на Изпълнителния съвет могат да приемат покани за прояви с широко присъствие, като същевременно следва да проявяват особена предпазливост по отношение на индивидуалните покани. Всички такси, които могат да бъдат приети от членовете на Изпълнителния съвет за лекции и речи, предприети в качеството им на официални лица, се използват от ЕЦБ с благотворителна цел.“ Жалбоподателят посочва, че макар в двата члена да се подчертава, че членовете на Изпълнителния съвет на ЕЦБ могат да приемат покани, това не означава, че участието в Групата на тридесетте е съвместимо със задълженията на председателя или с интереса на ЕЦБ, нито означава, че е било обърнато необходимото внимание по отношение на принципа на независимост и необходимостта да се избегне конфликт на интереси. В това отношение жалбоподателят твърди, че ЕЦБ никога не е оценила задълбочено Групата на тридесетте.

44. Жалбоподателят заявява, че конфликтът на интереси може много добре да се основава на „предполагаема лоялност“ към дадена организация.

45. Жалбоподателят отбелязва също така, че въпреки настоящата жалба до Омбудсмана и широко разпространеното отразяване в пресата, членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте все още не е посочено в автобиографията му на уебсайта на ЕЦБ.

46. Като заключителни бележки жалбоподателят заявява, че е абсолютно необходимо ръководството на ЕЦБ като цяло и по-специално на председателя да не може дори да бъде заподозряно, че е под неправомерно влияние от страна на финансовите лобита. Жалбоподателят е на мнение, че членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте е причина за тревога. Той счита, че основните принципи на Договорите на ЕС, както и етичните правила, не са били взети сериозно от ЕЦБ. Независимостта на ЕЦБ може да бъде поставена под въпрос, ако например въпросите, свързани с политиката, се решават в условия като Групата на тридесетте. Репутацията на ЕЦБ може да бъде накърнена, ако например говорителите на Групата на тридесетте пряко или косвено предлагат на председателя на ЕЦБ подкрепа за предложения, подкрепяни от частния

сектор. Жалбоподателят добавя, че конфликтът на интереси (очевиден или потенциален) — понятие, което е част от общия принцип за гарантиране на независимост — също може да бъде заплаха, ако например президентът заеме позиция, която се тълкува като лоялност към организация като Групата на тридесетте, или ако президентът се застъпва за политики, които биха били особено благоприятни за корпорациите, представени в организацията. Жалбоподателят не счита, че становището на ЕЦБ по никакъв начин отговаря на опасенията, изразени в жалбата му. Освен това жалбоподателят счита, че становището на ЕЦБ потвърждава опасенията и, че ЕЦБ в нито един момент не е взела сериозно въпроса нито преди, нито след като жалбоподателят е подал жалбата си. Няма следа, подчертава тя, че въпросът е разгледан от служителя по етика. Това кара жалбоподателя да подчертае, че освен искането председателят да напусне Групата на тридесетте, е необходимо драстично да се подобрят вътрешните процедури на ЕЦБ.

Оценка на Омбудсмана

47. Член 130 от ДФЕС [6] и Устава на ЕЦБ [7] изискват членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ да действат независимо. Омбудсманът отбелязва, че това задължение служи за две цели. Първо, тя помага да се гарантира, че членовете се стремят да изпълняват задачите и да постигнат целите на ЕЦБ правилно и пълно, като по този начин допринасят за ефективността на ЕЦБ. Второ, задължението на членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ да действат независимо също спомага за гарантиране на легитимността на ЕЦБ в очите на гражданите на ЕС.

48. В допълнение към задължението си да действат независимо, членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ също трябва да избягват конфликт на интереси. Омбудсманът подчертава, че легитимността на ЕЦБ и на ЕС в очите на гражданите зависи не само от избягването на **реални** конфликти на интереси, но и от **явните** конфликти на интереси [8] .

49. Омбудсманът разбира жалбоподателя да твърди, че Групата на тридесетте е „група по интереси,, представляваща частни финансови интереси и „лоби“ за подпомагане на тези частни финансови интереси. Жалбоподателят също така твърди, че ако Групата на тридесетте не е лоби, тя предоставя на частните интереси платформа за лобиране на лицата, отговорни за вземането на решения от най-важните централни банки в света, включително ЕЦБ. Поради това жалбоподателят стига до заключението, че членството в Групата на тридесетте е несъвместимо с ролята на председател на ЕЦБ и със задължението му да остане независим.

50. След като анализира внимателно всички аргументи, изложени от жалбоподателя, омбудсманът разбира, че жалбоподателят основава становището си, че Групата на тридесетте е група по интереси и лобистка организация на следните три основни основания: I) състава на Групата на тридесетте, по-специално факта, че някои членове на Групата на тридесетте понастоящем работят или са работили за частни банки и инвестиционни дружества; II) финансирането на Групата на тридесетте, което жалбоподателят посочва, че идва главно от частни банкови и инвестиционни дружества,

и iii) целите на Групата на тридесетте, които жалбоподателят посочва в полза на частните интереси и са отразени в обсъжданите въпроси и в докладите, изготвени от Групата на тридесетте в областта на финансовата и икономическата политика.

51. ЕЦБ твърди, че Групата на тридесетте е форум за обмен на мнения по глобални икономически и финансови въпроси с цел задълбочаване на разбирането на международните икономически и финансови въпроси. Тя твърди, че Групата на тридесетте не е „лоби“, или „група по интереси“, която би имала за цел да повлияе на всеки процес на вземане на решения по такъв начин, че да защитава частни интереси.

52. „Група по интереси“ е, разбира Омбудсманът, група от физически и или юридически лица, които споделят общ интерес по същество и се стремят да популяризират този общ интерес чрез различни средства. Под „лоби“ може да се разбира група по интереси, която се стреми да популяризира общия си интерес чрез пряко влияние върху трети страни, включително държавни служители.

53. По-нататък омбудсманът ще разгледа аргументите на жалбоподателя относно състава, финансирането и целите на Групата на тридесетте. По този начин омбудсманът ще вземе предвид не само изявленията на жалбоподателя и на ЕЦБ, но и публикуваната информация за Групата на тридесетте, която е на разположение на уебсайта на последната.

Съставът на групата на тридесетте

54. Омбудсманът отбелязва, че групата на тридесетте е съставена от видни представители на академичните среди, специализирани в областта на икономиката и финансите; високопоставени политици с опит в областта на икономиката и финансите; действащи и бивши високопоставени членове на централни банки и международни финансови организации; и данни на високо равнище от частни банки и инвестиционни дружества. Настоящото членство в Групата на тридесетте е, както следва [9] :

Пол А. Волкър (бивш председател на Федералния резерв на САЩ)

Jacob A. Frenkel (председател на JPMorgan Chase International)

Жан-Клод Трише (бивш председател на ЕЦБ; Почетен управител на Banque de France)

Джефри Л. Бел (изпълнителен секретар на Групата на тридесетте; Председател, Geoffrey Bell and Associates; Бивш съветник на Банката на Венецуела)

Leszek Balcerowicz (професор, Варшавско училище по икономика; Бивш президент на Bank of Poland)

Mark J. Carney (губернатор и председател на Bank of Canada; Председател на Съвета за финансова стабилност; Съвет на директорите, БМР)

Хайме Каруана (генерален директор на Банката за международни разплащания; Бивш управител на Banco de España)

Domingo Cavallo (председател и главен изпълнителен директор на DFC Associates, LLC; Бивш министър на икономиката на Аржентина)

E. Gerald Corrigan (управляващ директор, Goldman Sachs Group, Inc.; Бивш президент на Федералната резервна банка на Ню Йорк)

Guillermo de la Dehesa Romero (директор, Grupo Santander; Бивш заместник-директор, Banco de España)

Марио Драги, председател на ЕЦБ

William C. Dudley (председател на Федералната резервна банка на Ню Йорк; Бивш партньор и управляващ директор, Goldman Sachs)

Мартин Фелдщайн (професор по икономика, Харвардски университет)

Роджър Фъргюсън младши (Председател и главен изпълнителен директор на TIAA-CREF; Бивш председател на Swiss Re America Holding Corporation)

Stanley Fischer (губернатор, Bank of Israel; Бивш първи изпълнителен директор на Международния валутен фонд (МВФ))

Arminio Fraga Neto (основател, Gavea Investimentos; Бивш губернатор на Banco Central do Brasil)

Gerd Häusler (CEO, Bayerische Landesbank; Бивш изпълнителен директор и член на Консултативния съвет, Lazard and Company)

Филип Хилдебранд (старши гостуващ сътрудник, Правителствено училище „Блаватник“, Оксфордски университет; Бивш председател на Управителния съвет на Швейцарската национална банка)

Мервин Кинг (Governor, Bank of England)

Пол Кругман (професор по икономика, Принстънски университет)

Гилермо Ортис (председател и председател, Grupo Financiero Banorte; Бивш губернатор на Banco de Mexico; Председател на Управителния съвет на Банката за международни разплащания)

Raghuram G. Rajan (професор по икономика, Chicago Booth School of Business;

Икономически съветник на министър-председателя на Индия)

Кенет Рогоф (професор по публична политика и икономика, Харвард; Бивш главен икономист на Международния валутен фонд (МВФ))

Tharman Shanmugaratnam (заместник министър-председател и министър на финансите и човешките сили, Сингапур; Председател на Паричния орган на Сингапур)

Масааки Ширакава (Governor, Bank of Japan; Бивш професор, Университетско училище по управление в Киото)

Лорънс Съмърс (професор в Харвардския университет; Бивш директор на Националния икономически съвет; Бивш президент на Харвардския университет; Бивш министър на финансите на САЩ)

Лорд Адер Търнър (председател, Орган за финансови услуги; Член на Камарата на лордовете, Обединеното кралство)

David Walker (старши съветник, Morgan Stanley International, Inc.; Бивш председател на Съвета за ценни книжа и инвестиции)

Аксел А. Вебер (председател на UBS)

Yutaka Yamaguchi (бивш заместник-губернатор, Bank of Japan)

Ернесто Зедильо (директор, Център за изследване на глобализацията в Йейл, Йейлски университет; Бивш президент на Мексико)

Zhou Xiaochuan (губернатор, Китайска народна банка; Бивш президент на Китайската строителна банка; Бивш помощник-министър на търговията)

Abdlatif Al-Hamad (старши член) (председател на Арабския фонд за икономическо развитие; Бивш министър на финансите и планирането, Кувейт).

55. Прегледът показва, че повече от половината от 38-те членове са настоящи или бивши високопоставени служители на публични институции, а именно централни банки, органи за финансов надзор и международни публични финансови органи, докато по-малко от една трета понастоящем работят за частни дружества.

56. С оглед на голямото разнообразие на членовете на Групата на тридесетте Омбудсмана счита, че не е възможно единствено да се заключи, че Групата на тридесетте е лоби или група по интереси, споделяща „общ интерес“, който би могъл да компрометира независимостта на ЕЦБ.

Финансиране на Групата на тридесетте

57. Жалбоподателят твърди, че начинът, по който се финансира Групата на тридесетте, показва, че групата е инициатива, насърчавана от частния финансов сектор. Жалбоподателят подчертава факта, че 45 от 79-те финансови вносител на групата са финансови фирми или банкови лобисти.

58. Омбудсманът разгледа годишния доклад на Групата на тридесетте (достъпен на своя уебсайт) и отбелязва следното: групата се подпомага от банки, небанкови корпорации, централни банки, физически лица, а за конкретни проекти — фондации. Общите му приходи бяха 646 965 USD през финансовата 2010 година и 618 509 USD през финансовата 2011 година. От тези приходи 619 547 USD са от вноски през 2010 г., а 597 501 USD — от вноски през 2011 г. Тя също така получава скромни количества от продажбата на хартиен носител на учебните материали, които произвежда (електронните копия са достъпни безплатно на уебсайта на Групата на тридесетте [10]).

59. Участниците в Групата на тридесетте през финансовите 2010 и 2011 години бяха следните:

Абса Груп ООД

Gavea Investimentos

AIG, Inc.

Goldman Sachs & Co.

Арабски фонд за икономическо и социално развитие

Международна банка на Персийския залив

Asociación Española de Banca

Toyoo Gyohten

Австрийската национална банка

Хонконгски паричен орган

Banca d'Italia

HSBC Holdings Plc.

Централна банка на Чили

Асоциация на индийските банки

Banco de Galicia

Итау Унибанко

Banco de Portugal

Японска агенция за кредитен рейтинг

Banco Mercantil

JPMorgan Chase International

Banco Sabadell

Фондация Кауфман

Banco Santander

LCH Clearnet Group Limited

Банка Хапоалим

Mizuho Financial Group Inc.

Банка Leumi le-Israel BM

Паричен орган на Сингапур

Банка на Източна Азия, ООД

Moore Capital Management

Банка на Нова Скотия

Morgan Stanley & Co., International

Банка на Токио Mitsubishi UFJ

Национална банка на Унгария

БАНКЯ

Olayan Group

Banque Centrale du Luxembourg

Фондация „Отворено общество“

Banque de France

Народна банка на Китай

Барклис

Резервна банка на Австралия

Банка BMCE

Резервна банка на Индия

BM &F Bovespa

Питър Рот

БНП Париба

Royal Bank of Scotland

Бреван Хауърд

Томас Русо

Brown Brothers Harriman & Co.

Села Холдинг Банка

Caxton Associates

Сингапурска държавна инвестиционна корпорация

Централна банка и орган за финансови услуги на Ирландия

Сорос Фонд Мениджмънт

Централна банка на Барбадос

Standard & Poor's

Централна банка на Малта

Съливан и Кромюел

Централна банка на Йордания

Sveriges Riksbank

СИБ Банк ООД

Швейцарска национална банка

Citicorp

Швейцарски Re

Commonwealth Bank of Australia

TEMACEK

Credit Suisse

Фондация Challenger

Национална банка Данмаркс

Тюдор Инвестмънт

Фондация Дебс

UBS

Deutsche Bank AG

Unicredito Italiano

Орган за финансови услуги в Дубай

Фондация „Уайтхед“

Роджър Фъргюсън

60. Групата на тридесетте също получи обезщетения в натура (например настаняване, съоръжения за срещи...) през 2010 г. и 2011 г. от:

Арабски фонд за икономическо и социално развитие

Банка Al Maghrib

Davis Polk & Wardwell, LLP

Федералният резерв на Ню Йорк

Междуамериканска банка за развитие

JPMorgan Chase

Морган Стенли

Асоциация на мароканските банкери

Председателство на Конфедерация Швейцария

Асоциация на швейцарските банкери

Швейцарска национална банка

Мрежи за гоблени

TIAA-CREF

61. Омбудсманът първо отбелязва голямото разнообразие от участници в Групата на тридесетте. Вносители на средства и вносители в натура са частни банки и застрахователни дружества, инвестиционни дружества, фондации с нестопанска цел, физически лица и публични органи, като например национални централни банки и международни публични финансови органи.

62. Такъв е случаят с 88-те вносители (съчетащи тези, които правят вноски във фондове и тези, които правят вноски в натура), малко над половината от тях са частни банки или банкови асоциации, застрахователни дружества или инвестиционни дружества. Важно е обаче, че почти една трета са публични органи [11], включително много национални централни банки на държавите — членки на ЕС. Омбудсманът счита, че неубедително би било да се предположи, че толкова много различни органи от публичния сектор, включително някои национални централни банки на ЕС, биха сметнали за оправдано да допринасят за Групата на тридесетте, ако всъщност това беше „инициатива, насърчавана от страни от частния финансов сектор, с цел насърчаване на техните интереси“.

63. С оглед на гореизложеното Омбудсманът не счита, че начинът, по който се финансира Групата на тридесетте, подкрепя аргумента на жалбоподателя, че групата на тридесетте е инициатива, насърчавана от страни от частния финансов сектор, с цел да се подкрепят техните интереси.

Цели на Групата на тридесетте

64. Жалбоподателят твърди, че целите на Групата на тридесетте са отразени в обсъжданите от нея въпроси и докладите, които тя изготвя в областта на финансовата и икономическата политика. Той също така описва докладите на групата като „партийни“. Според жалбоподателя целите на групата благоприятстват частните интереси.

65. Според становището на ЕЦБ до Омбудсмана пленарните заседания на Групата на тридесетте включват обсъждане на международните икономически перспективи през следващите 12—24 месеца, а развитието на финансовите пазари също се превърна в център. През 2010 г. и 2011 г. пленарните дебати бяха съсредоточени върху възстановяването на икономиките след финансовата криза, причините и последиците от кризата, поуките, които трябва да бъдат извлечени, оставащите предизвикателства и въздействието на финансовите и регулаторните реформи върху банковия сектор. Пленарните заседания засегнаха и развитието на икономиките с възникващи пазари, проблемите, пред които е изправена международната парична система, и геополитическите рискове.

66. Омбудсманът внимателно разгледа публично достъпната информация на уебсайта на Групата на тридесетте [12] [12]. Тази информация потвърждава, че тези въпроси действително са били предмет на посочените по-горе пленарни заседания. Според Омбудсмана тези въпроси очевидно са от значение за работата на ЕЦБ и че е разумно ЕЦБ да счита за целесъобразно да участва в разисквания по тези въпроси.

67. Освен това прегледът на ораторите по време на пленарните сесии, проведени през 2010 г. и 2011 г., показва, че мненията, изразени по посочените по-горе въпроси, са много разнообразни. От 17-те оратори на групата на тридесетте пленарни заседания, организирани от Bank Al Maghrib и Арабския фонд за икономическо и социално развитие на 27—29 май 2010 г., 11 са работили за публични органи [13] [13], четирима са работили за частни финансови органи [14] и двама са били представители на академичните среди [15] [15]. От 19-те оратори на срещата на Групата на тридесетте пленарни заседания, организирана от Федералната резервна банка на Ню Йорк на 2—4 декември 2010 г., 11 са работили за публични органи [16], шест са работили за частни финансови органи [17] и двама са били представители на академичните среди [18]: От 19-те оратори на срещата на Групата на тридесетте пленарни заседания, организирана от Швейцарската национална банка на 26—28 май 2011 г., 12 са работили за публични органи [19], четирима са работили за частни финансови организации [20] и трима са били представители на академичните среди [21].

68. ЕЦБ посочи, че Групата на тридесетте има и „Международни банкови семинари“. Омбудсманът внимателно разгледа дневния ред на международните банкови семинари за 2009 г. и 2010 г., които са публично достъпни в годишния доклад на Групата на тридесетте.

69. Международният банков семинар, организиран от Централната банка на Турция на 5 октомври 2009 г., имаше следния дневен ред и оратори:

Тема 1: Зелени изстрели: Колко енергичен и колко устойчив?

Оратори

„Глобална перспектива“, Джон Липски, първи заместник-управляващ директор, Международен валутен фонд

Европа, Жан-Клод Трише, (тогава) председател на Европейската централна банка

Гуверньор на Масааки Ширакава, Японска банка

Турция, Дурму Йълмаз, управител на Централната банка на Турция

Тема 2: Международна координация на финансовата и регулаторната политика

Перспектива, Mervyn King, управител, Bank of England

Perspective, Sheila C. Bair, председател на Федералната корпорация за застраховане на депозитите

Outlook, Mario Draghi, (тогава) управител, Banca D'Italia, (тогава) председател на Съвета за финансова стабилност

Перспектива, Хайме Каруана, генерален мениджър, Банка за международни разплащания

Тема 3: Опасения за развиващите се пазари

Изглед, Duvvuri Subbarao, управител, Резервна банка на Индия

Перспектива, Анрике де Кампос Мейрелес, управител на Банката на Бразилия.

70. Международният банков семинар беше домакин на Междоамериканската банка за развитие на 10 октомври 2010 г. със следния дневен ред и оратори:

Тема 1. Глобални икономически перспективи: Все още ли се разгаря бурята?

Оратори

Бен С. Бернанке, председател на Федералния резерв

Jean-Claude Trichet, (тогава) председател на Европейската централна банка

Mervyn King, управител на Bank of England

Тема 2: Алтернативни двигатели на икономическия растеж

Оратори

Джоу Сяочуан, управител на Китайската народна банка

Монтек Алувалия, заместник-комисар по планирането, Индия

Луис Алберто Морено, председател на Междоамериканската банка за развитие

Робърт Зелик, президент на Световната банка

Тема 3: Финансова реформа: Все още ли сме там?

Оратори

Paul A. Volcker, председател на Консултативния съвет за икономическо възстановяване

Mario Draghi, (тогава) управител, Banca D'Italia, (тогава) председател на Съвета за финансова стабилност

Филип Хилдебранд, председател на Швейцарската национална банка.

71. Омбудсманът е на мнение, че въпросите, обсъждани в двата посочени по-горе международни банкови семинари, очевидно са от значение за работата на ЕЦБ и че ЕЦБ би могла разумно да счита, че е целесъобразно нейният председател да участва в дебат по тези въпроси. Освен това прегледът на ораторите на тези международни банкови семинари показва, че мненията, изразени по посочените по-горе въпроси, са много разнообразни. Що се отнася до семинара през 2009 г., Омбудсманът отбелязва факта, че от деветте оратори осем са работили за публични органи и само един е работил за частен финансов орган. Що се отнася до семинара през 2010 г., омбудсманът отбелязва, че всичките 10 оратори са работили за публични органи.

72. Омбудсманът счита, че дневният ред и многообразието на ораторите на пленарните заседания и семинарите на Групата на тридесетте водят до заключението, че групата като такава следва да се характеризира като дискуссионен форум, а не като група по интереси или лоби, което се стреми да насърчава частни интереси.

73. С оглед на констатациите в точки 56, 63 и 72 по-горе омбудсманът не счита, че доводите на жалбоподателя относно естеството на групата от 30 души могат да бъдат подкрепени.

74. Жалбоподателят изтъква също така аргументи относно риска председателят, а оттам

и ЕЦБ, да бъдат идентифицирани с доклади, публикувани от Групата на тридесетте, и че това би застрашило независимостта на ЕЦБ.

75. Омбудсманът отбелязва, че докладите се изготвят от отделни членове на Групата на тридесетте и се публикуват от тяхно име или се изготвят от работни групи. Всеки доклад, изготвен от физическо лице, съдържа следното изявление: *Мненията, изразени в настоящия документ, са тези на автора и не представляват непременно възгледите на Групата на тридесетте*. Всеки доклад, изготвен от работна група, съдържа следното изявление: *„Становищата, изразени в настоящия документ, са тези на Работната група по [предмет на доклада] и не представляват непременно възгледите на всички отделни членове на Групата на тридесетте.“* По този начин няма изискване другите членове на Групата на тридесетте да се присъединят към възгледите на конкретно лице или работна група. В това си качество докладите, изготвени от други лица или от работни групи, в които председателят на ЕЦБ не е участвал, по никакъв начин не ограничават независимостта на председателя на ЕЦБ.

76. Въпреки че настоящият председател на ЕЦБ изглежда не е участвал в изготвянето на доклад на Групата на тридесетте от назначаването му за член на ЕЦБ, неговият предшественик го е направил. Както посочва жалбоподателят (вж. точка 34 по-горе), публикуваният през октомври 2009 г. доклад относно реформата на Международния валутен фонд е изготвен от работна група, в която членува г-н Trichet, тогавашен председател на ЕЦБ [22]. Освен това в становището на ЕЦБ изрично се посочва (вж. параграф 23 по-горе), че председателят на ЕЦБ може да участва в проучвателни групи в бъдеще.

77. Омбудсманът отбелязва, че практиката на Групата на тридесетте е да посочва в доклади, че членовете участват „в индивидуалното си качество“ и че изразените мнения не отразяват непременно тези на институциите, с които членовете са свързани. Според омбудсмана ЕЦБ не би могла основателно да очаква от гражданите и другите заинтересовани страни да считат подобно изявление за достоверно, ако предметът на доклад е свързан с областите на отговорност на ЕЦБ [23]. Според омбудсмана **всички** изявления на членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ, свързани с областите на компетентност на ЕЦБ, както и **всички** действия на членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ, свързани с областите на компетентност на ЕЦБ, ще окажат въздействие, в очите на гражданите на ЕС и на други заинтересовани страни, върху начина, по който ЕЦБ се възприема, дори ако авторът на изявлението или действието заяви, че действа в частно качество.

78. Омбудсманът няма основания да се съмнява, че при разглеждането на евентуалното участие на членове на своите органи за вземане на решения в проучвателни групи и евентуалното одобряване на доклади, публикувани от Групата на тридесетте или от други субекти, ЕЦБ ще вземе надлежно предвид необходимостта да се гарантира не само защитата на институционалните ѝ интереси, но и съществения интерес на ЕС като цяло, че ЕЦБ следва да бъде възприемана от гражданите като законосъобразна.

79. Освен това жалбоподателят изразява загриженост, че самото участие на председателя на ЕЦБ в трийсетте дебати и семинарите на групата би го изложило на неправомерно влияние от страна на отделни интереси на частния сектор. Жалбоподателят изглежда предлага в обобщение, че дори ако Групата на тридесетте не е лоби, тя предоставя на частните интереси платформа за лобиране на лицата, отговорни за вземането на решения от най-важните централни банки в света, включително ЕЦБ.

80. ЕЦБ твърди, че като цяло е необходимо председателят на ЕЦБ да провежда редовни срещи и да обменя мнения с високопоставени представители на публичния и частния сектор, тъй като тези срещи и обмен представляват изключително ценен източник на информация от първа ръка за развитието на световната икономическа и финансова среда, в която ЕЦБ работи, и ѝ позволяват да развие информирано виждане за тази среда. Тези срещи също така предоставят на ЕЦБ канал за съобщаване на нейните политически мерки.

81. Омбудсманът е на мнение, че е законно членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ да участват в подходящ публичен и частен дебат по въпроси от значение за работата на ЕЦБ. Участието в дебата позволява на ЕЦБ да обясни и обоснове действията си пред заинтересованите страни, включително пред гражданите. Този дебат също така подпомага ЕЦБ при събирането и разбирането на информация и перспективи по икономически и финансови въпроси, които са от значение за нейната работа, като по този начин ѝ позволява да изпълнява по-добре своята роля и да постига целите си. Така по принцип е правилно и дори необходимо членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ да участват в подходящи дискусийни форуми.

82. Омбудсманът отбелязва, че член 11 от Договора за Европейския съюз гласи, че

„1. Институциите предоставят чрез подходящи средства на гражданите и представителните организации възможността да изразяват и обменят публично своите мнения във всички области на дейност на Съюза.

2. Институциите поддържат **открит**, прозрачен и редовен диалог с представителните организации и гражданското общество.“ (подчертаването е добавено)

Според омбудсмана задължението за поддържане на „отворен“ диалог с гражданското общество предполага също, че диалогът следва да бъде балансиран, като на различните събеседници се предоставя подходяща възможност за обсъждане на въпроси, които са от значение за работата на ЕЦБ. Тази забележка не означава, че членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ следва да се стремят само да се ангажират с онези групи на гражданското общество, които обхващат, вътрешно, цялото разнообразие от гледни точки по въпроси, които са от значение за работата на ЕЦБ. Всъщност е малко вероятно да съществуват такива всеобхватни групи. По-скоро това означава, че следва да се положат усилия за обсъждане на работата на ЕЦБ на различни форуми, в допълнение към обсъждането на работата на ЕЦБ в контекста на субекти като Групата на тридесетте.

Омбудсманът отбелязва, че ЕЦБ признава този принцип и го прилага, като организира множество семинари по въпроси, свързани с нейната работа.

83. Омбудсманът е съгласен с жалбоподателя, че е вероятно някои членове на Групата на тридесетте да се стремят, когато участват в нейните дебати и семинари, да насърчават интересите на организациите, за които работят [24]. Омбудсманът отбелязва обаче, че е имплицитна характеристика на всички разисквания, водени от председателя на ЕЦБ, че събеседниците ще се стремят да го убедят в валидността на техните възгледи. И обратното. Всъщност председателят на ЕЦБ не би бил неподходящ, когато участва в група от тридесет дейности, защитавайки интересите на ЕЦБ и на ЕС, като (при надлежно отчитане на необходимостта от професионална тайна [25]) предава вижданията на ЕЦБ по въпроси, свързани с нейната роля, като се стреми да убеди други лица, отговорни за вземането на решения, и заинтересованите страни по отношение на основателността на възгледите на ЕЦБ и получаване на полезна информация на ЕЦБ. Нищо не подсказва, че подобен дебат би компрометирал независимостта и почтеността на ЕЦБ или на нейния председател. При това становище Омбудсманът надлежно отчита многообразието на членовете на Групата на тридесетте и предмета на неотдавнашните пленарни сесии и семинари (вж. точки 65—73 по-горе).

84. Освен това жалбоподателят твърди, че тези разисквания не са прозрачни, в смисъл че се провеждат зад „затворени врати“ и че съдържанието им не е публично. Тя също така твърди, че ЕЦБ не е оповестила публично членството на своя председател в Групата на тридесетте.

85. Омбудсманът подчертава, че прозрачността играе жизненоважна роля за насърчаване на доверието сред гражданите в правилното функциониране на ЕС и неговите институции. По-специално прозрачността играе важна роля за насърчаване на доверието на гражданите, че лицата, отговорни за вземането на решения, действат независимо и без конфликт на интереси, който би могъл да изопачи тяхната преценка.

86. Омбудсманът е на мнение, че когато председателят на ЕЦБ участва в заседание, целта на заседанието, самоличността на другите участници и обсъжданите теми по принцип следва да се считат за публична информация, освен ако няма основателна причина за поверителност, като например необходимостта от защита на обществен интерес по отношение на финансовата, паричната или икономическата политика на ЕС или на държава членка [26]. Във връзка с това Омбудсманът отбелязва, че уебсайтът на Групата на тридесетте изглежда съдържа поне основна информация от вида, посочен по-горе.

87. Омбудсманът отбелязва също така, че член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз включва правото на писмено писмо до всяка от институциите и на отговор. По този начин гражданите имат възможност да поискат от ЕЦБ допълнителна информация по отношение на всяка конкретна група от тридесет срещи, в които участва председателят на ЕЦБ.

88. Омбудсманът отбелязва също така, че членството на председателя в Групата на тридесетте никога не е било тайна, като се има предвид, че то е било публикувано на уебсайта на групата. Омбудсманът обаче счита, че би било в съответствие и с принципа на прозрачност ЕЦБ да публикува на своя уебсайт факта, че нейният председател е член на Групата на тридесетте. Освен това изглежда няма основателна причина, *prima facie*, защо това не може да се направи чрез включване на информацията в автобиографията на председателя (актуалната версия на неговата автобиография информира гражданите не само за образованието и предишната кариера на президента (включително работата му в Goldman Sachs), но и за факта, че той е член на управителния съвет на Института за напреднали изследвания в Принстън [27]). Омбудсманът ще направи съответно допълнителна забележка.

89. Освен това жалбоподателят обръща внимание на факта, че в допълнителния етичен кодекс за членовете на Изпълнителния съвет на ЕЦБ се посочва, че членовете на Съвета следва да се консултират със служителя по етика в случай на съмнение по отношение на поканите за участие в прояви на трети страни. Жалбоподателят критикува факта, че председателят на ЕЦБ очевидно не е предприел такива консултации по отношение на членството си в Групата на тридесетте. Омбудсманът подчертава, че е важно да се спазват изцяло етичните правила на ЕЦБ). Той подчертава, че ако член на органите за вземане на решения на ЕЦБ има съмнения относно това дали участието в определено събитие или организация може да постави под въпрос неговата независимост и почтеност, както и независимостта и почтеността на ЕЦБ, той следва да се консултира със служителя по етика. В настоящия случай обаче с оглед на изложените по-горе доказателства Омбудсманът счита, че председателят на ЕЦБ не е имал основание да счита, че членството му в Групата на тридесетте може да застраши неговата независимост и почтеност, както и независимостта и целостта на ЕЦБ.

90. Преди да приключи, Омбудсманът подчертава, че финансовата криза значително увеличи обществената видимост на ЕЦБ и обществените очаквания за нейната роля. Освен това Омбудсманът отбелязва, че в бъдеще на ЕЦБ вероятно ще бъдат възложени допълнителни отговорности, по-специално по отношение на надзора върху банките. Тези тенденции означават, че не само ЕЦБ, но и ЕС като цяло има жизненоважен интерес да гарантира, че ЕЦБ допълнително повишава качеството на комуникацията си с обществеността. Омбудсманът ще направи и допълнителна забележка в това отношение.

91. В становището си до Омбудсмана по настоящата жалба ЕЦБ предостави подробно обяснение относно естеството на Групата на тридесетте и защо счита за целесъобразно нейният председател да бъде неин член. За разлика от това, когато жалбоподателят за първи път се свърза с ЕЦБ, отговорът му беше неясен и отбранителен. Поради това омбудсманът счита, че жалбоподателят е бил напълно оправдан, като не е приел първоначалния отговор на ЕЦБ и действително е извършил обществена услуга, като се е обърнал към омбудсмана и по този начин е дал на ЕЦБ втора възможност да изясни въпроса.

92. Що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че членството на председателя на

ЕЦБ в Групата на тридесетте е несъвместимо с независимостта, репутацията и почтеността на ЕЦБ, омбудсманът счита, поради изложените по-горе причини, че твърдението не е обосновано. Следователно няма основание омбудсманът да заеме позиция по отношение на жалбата на жалбоподателя. По този начин омбудсманът приключва проверката с констатация за липса на лошо администриране.

Б. Заключение

Въз основа на своята проверка по тази жалба омбудсманът я приключва със следното заключение:

Твърдението, че членството на председателя на ЕЦБ в Групата на тридесетте е несъвместимо с независимостта, репутацията и почтеността на ЕЦБ, не е обосновано. Поради това Омбудсманът не констатира лошо администриране от страна на ЕЦБ в това отношение.

Жалбоподателят и ЕЦБ ще бъдат информирани за това решение.

Допълнителни бележки

1. Омбудсманът предлага ЕЦБ да включи на своя уебсайт информацията, че нейният председател е член на Групата на тридесетте. Това може да стане чрез добавяне на информация към автобиографията на председателя.

2. С оглед на засилените си отговорности и обществената видимост омбудсманът насърчава ЕЦБ да предприеме стъпки за по-нататъшно повишаване на качеството на комуникацията си с обществеността.

П. Никифорос Диамандурос

Съставено в Страсбург на 1 февруари 2013 година.

[1] Уебсайтът на изпълнителния директор описва главния изпълнителен директор като „група за научни изследвания и кампании, която работи за разкриване и оспорване на привилегирован достъп и влияние, с които се ползват корпорациите и техните лобистки групи в изготвянето на политиките на ЕС“.

[2] Уебсайтът на „Група на тридесетте“ е www.group30.org [Връзка]

[3] Европейска система на централните банки.

[4] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Връзка]

[5] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Връзка]

[6] Член 130 от ДФЕС гласи следното:

„При упражняване на правомощията и изпълнението на задачите и задълженията, възложени им с Договорите и Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ, нито Европейската централна банка, нито национална централна банка, нито който и да е член на техните органи за вземане на решения търсят или приемат указания от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, от което и да е правителство на държава членка или от друг орган...“

[7] Член 7 от Устава на ЕЦБ е озаглавен „Независимост“. В него се посочва, че:

„В съответствие с член 130 от Договора за функционирането на Европейския съюз, при упражняването на правомощията и изпълнението на задачите и задълженията, възложени им по силата на Договорите и настоящия устав, нито ЕЦБ, нито национална централна банка, нито който и да е член на техните органи за вземане на решения търсят или приемат указания от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, от което и да е правителство на държава членка или от друг орган...“

[8] Може да се каже, че е налице явен конфликт на интереси, когато изглежда, че частните интереси на длъжностното лице биха могли неправомерно да повлияят на изпълнението на неговите задължения, дори ако това всъщност не е така.

[9] На 3 декември 2012 г. беше проверена на уебсайта на групата от 30 години. Изглежда, че има 37 „настоящи членове“,и един „старши член“,на „групата от 30“.

През 2011 г. групата на тридесетте решава, че всички електронни копия на нейните публикации ще бъдат разпространявани безплатно. Групата на тридесетте заявява, че „мисията“ на Групата на тридесетте ще бъде подпомогната от този подход. Той твърди, че читателите на Група от тридесет материали ще се увеличат в резултат на тази промяна на политиката.

[11] 28 от 88-те участници са публични органи.

[12] Вж. www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Връзка]

[13] Лоренцо Бини Смаги, Европейска централна банка; Philipp Hildebrand, Швейцарската национална банка; Гилермо Ортис, Банка за международни разплащания; Жу Мин,

Международен валутен фонд; Abdlatif Al-Hamad, Арабски фонд за икономическо и социално развитие; Stanley Fischer, Bank of Israel; Ibrahim S. Dabdoub, Национална банка на Кувейт; Montek Ahluwalia, правителство на Индия; Хайме Каруана, Банка за международни разплащания; и Уилям Дъдли, Федералната резервна банка на Ню Йорк.

[14] Сър Дейвид Уокър, Morgan Stanley International; Jacques de Larosi re, BNP Paribas; Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos; и Уилям Р. Роудс, Citigroup.

[15] Пол Кругман, Принстънския университет и Toyo Gyohten, Институт за международни парични въпроси.

[16] Лорънс У. Съмърс, Национален икономически съвет на Белия дом; Джанет Йелън, Съвет на управителите на Федералния резерв; Масааки Ширакава, Японска банка; Christian Noyer, Bank of France;

Джоу Сяочуан, Китайска народна банка; Жозе де Грегорио, Централна банка на Чили; Mark Carney, Bank of Canada; Philipp Hildebrand, Швейцарската национална банка; Пол Тъкър, Bank of England; Уилям Дъдли, Федерална резервна банка на Ню Йорк; и лорд Адер Търнър, орган за финансови услуги.

[17] Tommaso Padoa-Schioppa, Promontory Europe E. Gerald Corrigan, Goldman Sachs Group, Inc.

Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos Jacques de Larosi re, BNP Paribas, Roger W. Ferguson, Jr., TIAA-CREF и Jacob Frenkel, Group of Thirty.

[18] Кенет Рогоф, Харвардски университет и Ернесто Зедило, Център за изследване на глобализацията в Йейл.

[19] Micheline Calmy-Rey, Конфедерация Швейцария; Mervyn King, Bank of England; Christian Noyer, Banque de France; Tharman Shanmugaratnam, Министерство на финансите, Сингапур; Джоу Сяочуан, Китайска народна банка; Jean-Claude Trichet, (тогава) председател на Европейската централна банка; Клаус Реглинг, Европейски инструмент за финансова стабилност; Abdlatif Al-Hamad, Арабски фонд за икономическо и социално развитие; Stanley Fischer, Bank of Israel; Уилям Дъдли, Федерална резервна банка на Ню Йорк; Хайме Каруана, Банка за международни разплащания; и Герд Хойслер, Федералната резервна банка на Ню Йорк.

[20] Guillermo Ortiz, Grupo Financiero Banorte; Jacques de Larosière, BNP Paribas; Уилям Р. Роудс, Уилям Р. Роудс Global Advisors и Arminio Fraga, Gavea Investimentos

[21] Мартин Фелдщайн, Харвардски университет; Юджийн Роган, Оксфордски университет и Toyo Gyohten, Институт по международни парични въпроси.

[22] Вж. http://www.group30.org/images/PDF/GRP30_IMF09_RPT_FNL-NEW.pdf [Връзка] г-н

Trichet беше наблюдател в работната група по доклада.

[23] Омбудсманът отбелязва в това отношение, че отговорностите на ЕЦБ не включват например реформа на Международния валутен фонд.

[24] Макар жалбоподателят да поставя особен акцент върху ролята на страните от частния сектор в Групата на тридесетте, омбудсманът отбелязва, че член 130 от ДФЕС изисква от членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ да гарантират своята независимост от всяка трета страна, включително от други публични органи. По този начин е също толкова важно председателят на ЕЦБ да не се намира в ситуация, в която да бъде неправомерно повлиян от представители на други публични финансови институции.

[25] Вж. член 37 от Устава на ЕЦБ, озаглавен „Професионална тайна“, който гласи, че „Членовете на управителните органи и служителите на ЕЦБ и на националните централни банки са длъжни, дори след прекратяване на техните задължения, да не разкриват информация от вида, обхванат от задължението за професионална тайна“.

[26] Вж. по аналогия член 4, параграф 1, буква а) от Регламент 1049/2001, който гласи, че институциите отказват достъп до документ, когато оповестяването би засегнало защитата на обществен интерес по отношение на финансовата, паричната или икономическата политика на Общността или на държава членка.

[27] Вж. <http://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/decisions/html/cvdraghi.en.html> [Връзка]
(проверено на 11 декември 2012 г.).